

مقاله اصلی

نقش لاپاروسکوپی در درمان بیضه های غیر قابل لمس

*علی شمسا^۱ MD، سید محمد جواد پریزاده^۲ MD، سعید اسماعیل نیا^۳ MD، محمدرضا تیموری^۴ MD

^۱ استاد ارولوژی، ^۲ دانشیار گروه اطفال، ^{۳،۴} دستیار ارولوژی

تاریخ دریافت: ۸۵/۵/۲۲ - تاریخ پذیرش: ۸۵/۱۰/۲

خلاصه

مقدمه: ۳/۴٪ پسرانی که به موقع به دنیا می آیند دچار پائین نیامدن بیضه هستند و ۲۰٪ از این بیضه ها غیرقابل لمس می باشند. مقاله حاضر راجع به نقش لاپاراسکوپی در تشخیص این بیماری است. هدف از این مقاله ارزیابی اثر تشخیصی و درمانی جراحی لاپاروسکوپی در بیضه های غیر قابل لمس اطفال و بالغین جوان می باشد.

روش گار: این مطالعه توصیفی در سالهای ۸۵-۱۳۸۳ در بیماران با بیضه غیرقابل لمس بستری در بخش ارولوژی بیمارستان قائم (عج) انجام شده است. جمیعاً ۱۵ بیمار و ۱۹ بیضه غیر قابل لمس تحت عمل لاپاراسکوپی قرار گرفتند. در این روش با استفاده از تروکار ۵ یا ۱۰ میلی متری با روش HASSON (یاز) وارد حفره صفاتی شده و با تلسکوپ شماره ۵ یا ۱۰ میلی متری، به جستجوی بیضه پرداخته شد، در صورت نبودن بیضه ها به عمل خاتمه داده می شد و در صورت وجود، تحت عمل جراحی قرار می گرفت. مشخصات فردی، نتایج لاپاراسکوپی و عمل جراحی در پرسشنامه جمع آوری شد. اطلاعات جمع آوری شده با استفاده از آمار توصیفی و جداول توزیع فراوانی پردازش شد.

نتایج: در دو مورد بیضه وجود نداشت (۱۹ ساله و ۳ ساله) در ۹ مورد بیضه یکظرفه در داخل شکم قرار داشت (۷ مورد راست، ۲ مورد چپ). در سه مورد هر دو بیضه داخل شکم بود و در یک مورد که دستگاه تناسلی خارجی مبهم وجود داشت و بیمار ظاهراً خانمی بود که با علت ناباروری و آمنوره مراجعت کرده و کاریوتیپ وی XY ۴۶ بود، دو بیضه داخل شکم وجود داشت. در ۴ مورد بیضه داخل شکم عمل استاندارد اور کیدوپیکسی انجام گرفت در سه مورد اخیر اور کیدوپیکسی لاپاروسکوپیک انجام شد و در مورد خانم یاد شده اور کید کتمی لاپاروسکوپ صورت گرفت، عارضه مهمی بروز نکرد. تمام بیضه ها تا یکسال بدون آتروفی بودند و در اسکروتوم قرار داشتند.

نتیجه گیری: لاپاروسکوپی راه انتخابی برای تشخیص بیضه های غیر قابل لمس است. اور کیدوپیکسی با لاپاروسکوپ قابل انجام است و به عقیده برخی بهترین روش و به عقیده عده زیادی مشابه عمل جراحی باز است.

کلمات کلیدی: لاپاراسکوپی، بیضه های غیرقابل لمس، اور کیدوپیکسی، اور کید کتمی

مقدمه

قرار داشت. از نقاط مهمی که در حفره شکم حتماً مورد تماشا قرار گرفت حلقه داخلی کانال مغبّنی، واژدفران و عروق اسپرماتیک بود.

بیضه وجود نداشت و یا واز در انتها یعنی در اطراف حلقه داخلی ناپیدا^۳ بود عمل خاتمه می‌یافت. ولی اگر بقایای یک بیضه بسیار کوچک^۴ و یا یک بیضه سالم با حجم مناسب وجود داشت عمل به صورت اورکیدوپکسی استاندارد، اورکیدکتی با لایپرسکوب و در سه مورد اورکیدوپکسی با لایپرسکوب انجام می‌شد. در لایپرسکوبی دو عدد پورت شماره ۵ (پورت با اندازه کوچکتر در اختیار نبود) از ناحیه پارارکتوس و کمی پائین تر از ناف وارد حفره شکم گردید و با استفاده از ابزار مناسب بر حسب نوع بیضه، عمل ادامه یافت. در بعضی موارد تروکار پنج بالای ناف را تبدیل به تروکار ۱۰ کرده و از تلسکوب ۱۰ استفاده می‌شد.

در پایان هر دو عمل لایپرسکوبی و روش باز فاسیای شکم و پوست بیماران با نایلوون ترمیم شد. چند ساعت بعد از عمل سوند نازوگاستریک و سوند فولی مجرأ خارج شد. رژیم غذائی بعد از هوشیاری کامل ابتدا با مصرف مایعات و سپس غذای معمولی ادامه یافت. تمام بیماران به استثناء دو مورد در روز بعد از عمل مخصوص شدند. مشخصات فردی، نتایج لایپرسکوبی و عمل جراحی در پرسشنامه جمع آوری شد. اطلاعات جمع آوری شده با استفاده از آمار توصیفی پردازش گردید.

نتایج

نتیجه لایپرسکوبی در ۱۵ بیمار نشان داد که بیضه پائین نیامده در سمت راست ۸ در طرف چپ ۳ و دو طرفه چهار مورد بوده است.

بیضه پاندولی یک مورد در طرف چپ وجود داشت که با فشار از روی شکم بر روی کانال مغبّنی از سوراخ داخلی وارد شکم شد در دو مورد طرف چپ و نیز دو مورد طرف راست

۳/۴ ٪ پسران که «ترم» بدنی می‌آیند و حدود ۳۰ ٪ از آنانی که «زودرس» بدنی می‌آیند مبتلا به «پایین نیامدن بیضه» (UDT)^۱) هستند. ۲۰ ٪ این بیضه‌ها غیر قابل لمس می‌باشند. ۲۵ ٪ از این بیضه‌ها وجود ندارند^(۳). به نظر می‌رسد که مهمترین مورد مصرف لایپرسکوبی در جراحی اطفال، بررسی همین بیضه‌های غیر قابل لمس باشد. با لایپرسکوبی هم می‌توان به سوالات زیر پاسخ داد؟

- آیا بیضه وجود دارد و در صورت وجود حجم کافی دارد؟

- در صورتی که بیضه با حجم کافی وجود دارد آیا می‌توان آن را در یک مرحله و یا در دو مرحله پایین آوردن؟ هدف از این مطالعه، بررسی نتایج تشخیص و درمان بیضه‌های غیر قابل لمس با لایپرسکوب در اطفال و بزرگسالان بوده است.

روش کار

این مطالعه توصیفی در مدت ۲۲ ماه از اول مرداد ۱۳۸۳ تا دهم خرداد ۱۳۸۵ در بخش ارولوژی بیمارستان قائم (عج) مشهد انجام بستری در بخش ارولوژی بیمارستان قائم (عج) مشهد انجام شده است. جمعاً ۱۵ بیمار و ۱۹ بیضه مورد مطالعه قرار گرفتند. کلیه بیماران تحت عمل با بیهودی عمومی در وضعیت طاق باز قرار گرفتند. سوند فولی مجرأ و سوند نازوگاستریک برای تمام بیماران (به جز طفل ۹ ماهه) گذاشته شد.

ابتدا عمل اصلی با برش 5 میلی متری در بالای ناف شروع شد. فاسیا هم به همین اندازه باز شد و سپس به روش باز هاسن^۲، تروکار 5 میلی متری را وارد شکم کرده و با فشار حدود 15 ± 3 میلی متر جیوه گاز ایندیریدکربنیک را به داخل شکم وارد کردیم. سپس تلسکوب (لایپرسکوب) 5 میلی متری را از طریق تروکار یاد شده وارد کرده و به تماسای حفره شکم پرداخته شد. در حین عمل، جراح در طرف مقابل UDT

^۳ Vanishing -testis

^۴ Rudimentary

^۱ UDT: Undescended testis

^۲ Hasson

که قبل اشاره شد با کمک لایپوسکوپ خارج گردید (جدول ۱).

به طور کلی فاقد بیضه بودند. یک بیضه هم به صورت، بیضه بسیار کوچک، در طرف راست وجود داشت که همان طور

جدول ۱ - مشخصات بیماران مبتلا به بیضه غیرقابل لمس

نام بیمار	سمت مبتلا	سن	نوع لایپوسکوپی	درمان
سید علی ح.	راست	۱۹ ساله	تشخیصی	عمل استاندارد
هاشم ن.	راست	۱۹ ساله	بیضه نداشت	-
عرفان م.	راست	۳ ساله	rodimenter	با لایپوسکوپ حذف شد
ابوالفضل س.	راست	۹ ماهه	تشخیصی	عمل استاندارد
محمد ا.	راست	۳۱ ساله	تشخیصی	عمل استاندارد
محمد ع.	چپ	۵ ساله	تشخیصی (داخل کانال)	عمل استاندارد
ابراهیم ن.	راست	۶ ساله	تشخیصی و درمانی	ارکیدوپکسی لایپوسکوپیک
مصطفی ب.	دوطرفه	۵ ساله	تشخیصی و درمانی	ارکیدوپکسی لایپوسکوپیک
مجتب الرحمن ب.	راست	۱۲ ساله	تشخیصی و درمانی	ارکیدوپکسی لایپوسکوپیک
فاطمه ا.	46 xy testicular feminization	۲۳ ساله	بیضه های داخل شکمی	ارکیدوتومی لایپوسکوپیک
حسین ی.	دوطرفه	۲۶ ساله	تشخیصی	آسیب لایپوسکوپیک عروق ایلیاک در حین عمل -
سعید ا.	دوطرفه	۲۰ ساله	تشخیصی	عمل استاندارد و ترمیم عروق
یاسین ی.	چپ	۱ ساله	تشخیصی	عمل استاندارد
رضاح.	راست	۲۶ ساله	تشخیصی	عمل استاندارد
علی ا.	چپ	۶ ساله	تشخیصی	بیضه نداشت

آهستگی با گیره گرفته و بدون قطع واژ و یا عروق اسپرماتیک دیسکسیون کافی انجام گرفت و طول بند بیضه به اندازه ای رساندیده شد که بتوان بیضه را با برش از روی اسکروتوم و عبور پنس به صورت ساب دارتوس ثابت کرد. **پیگیری:** از سه بیماری که با لایپوسکوپ ارکیدوپکسی شدند از طریق تلفنی و پست تماس حاصل شد ایشان در شهرهای نیشابور، زابل و چابهار زندگی می کنند. بیماری که در نیشابور زندگی می کند مراجعه کرد در معاینه و در سونوگرافی خوشخانه بیضه مورد نظر نه تنها آتروفی نشده بود بلکه حجم آن در مقایسه با بیضه مقابل که به طریق استاندارد ارکیدوپکسی شده بود حجیم تر بود (بیضه راست در ابعاد 10×15 میلیمتر و بیضه چپ در ابعاد 11×7 میلیمتر اندازه گیری شد. اکوی نسبی هموژن و در بررسی کالرداپلر فلوئی عروق در مدیastن هر دو بیضه مشاهده می شود). تصویر سونوگرافی

در این ۱۵ بیمار، در ۱۰ مورد لایپوسکوپی تشخیصی و در ۵ مورد لایپوسکوپی ترمیمی و درمانی صورت گرفت. از این ۵ مورد یک مورد بیضه، بسیار کوچک وجود داشت که از طریق لایپوسکوپ خارج گردید و جهت پاتولوژی ارسال شد. یک مورد بیمار با فوتیپ زنانه با آمنوره و کاریوتایپ XY ۴۶ مراجعت کرده بود. در لایپوسکوپی دو بیضه داخل شکمی مشخص شد که برای پیشگیری از سرطانی شدن این بیضه ها اورکیدوتومی لایپوسکوپی صورت گرفت و جهت آسیب شناسی ارسال گردید. البته پاسخ آسیب شناسی، بیضه بود.

در سه مورد هم که سن بیماران به ترتیب ۶ سال، ۵ سال و ۱۴ سال بود، در یک مرحله اورکیدوپکسی با لایپوسکوپ بدون این که عروق اسپرماتیک قطع گردد انجام شد. بیضه را که اکثرآ در فاصله چند میلی متری حلقه داخلی قرار داشت به

تستوسترون بوده و بنابراین غیر قابل اعتماد است. ضمناً در این تست نمی توان محل بیضه را در داخل شکم مشخص کرد. سونوگرافی روش بدون تهاجم و کاملاً در دسترس می باشد ولی برای تشخیص بیضه های داخل شکم یا به عبارت دیگر برای بیضه های غیر قابل لمس قابل اعتماد نیست.

در میان روشهای فوق ام آر آی دقیقتر است ولی همین روش نیز در تمام موارد گویا نیست. احتمالاً مهمترین اندیکاسیون لپاروسکوپی در جراحی اطفال جستجوی بیضه های غیر قابل لمس داخل شکم است (۱).

دسترسی جراحی به بیضه های داخل شکم که دارای بند بیضه کوتاهی می باشند الان نیز مورد بحث و گفتگو است. قبل از این که اورکیدوپکسی با لپاروسکوپ متداول شود ۴ نوع روش جراحی برای بیضه های داخل شکمی وجود داشت:

الف- اورکیدکتمی با یا بدون گذاشتن پروتز بیضه.

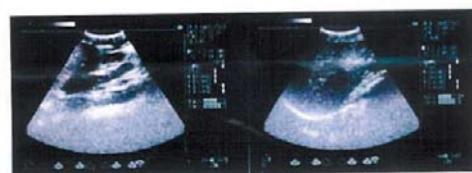
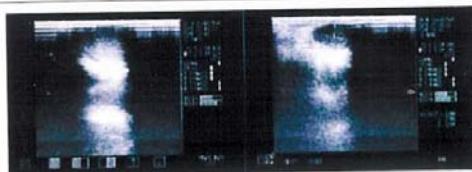
ب- اتوترانسپلاتاتسیون بیضه با میکروسکپ (روش سیلبر)^۶ (۷). در این روش عروق بیضه قطع شده و شریان و ورید آن با کمک میکروسکوپ به شریان و ورید اپی گاستریک تحتانی آناستوموز می شود. نویسندها این روش را که ظاهرا اولین مورد گزارش شده بود، در بیماری انجام دادند و فیلم آن در کنگره ناباروری یزد نمایش داده شد.

ج- اورکیدوپکسی دو مرحله ای: در این روش با عمل باز بیضه آزاد گردیده و در حدود حلقه خارجی، داخل غلافی از سیلیکون گذاشته می شود، سپس ۶ ماه بعد اورکیدوپکسی انجام می گردد.

د- اورکیدوپکسی به روش فولر- استفان^۷. در این روش برای افزایش بند بیضه عروق اسپرماتیک قطع می گردد. در نتیجه عروق بیضه از طریق شریان واژ تامین می شود. در حال حاضر این روش طرفداران زیادی داشته و نتایج خوبی هم بدست داده است.

در سال ۱۹۸۹، بلوم^۸ قطع عروق اسپرماتیک را از طریق لپاروسکوپ انجام داد. در این روش ۶ ماه بعد، با عمل باز

بیمار چابهاری در شکل ۱ آورده شده است پیگیری برای دریافت پاسخ از بیمار دیگر ادامه دارد.

شکل ۲- نمای سونوگرافیک در بیمار مورد مطالعه

بحث

گرچه لپاروسکوپی تشخیصی برای بیضه های پائین نیامده به طور وسیعی صورت می گیرد ولی هنوز اتفاق نظر جهانی برای انجام آن وجود ندارد (۴). لذا در اینجا باید اشاره کرد که روش بررسی بیضه های غیر قابل لمس متعدد است مانند: ونوگرافی اسپرماتیک، هرنیوگرافی یا تست وایت (تزریق ماده حاصل به داخل شکم و بررسی ساک فتقی)، تزریق روز در میان ۱۵۰۰ واحد HCG^۵ در چهار نوبت و اندازه گیری تستوسترون سرم قبل و بعد از تزریقات، سونوگرافی، سی تی اسکن و MRI (۵,۶).

ونوگرافی ورید اسپرماتیک، خود یک روش تهاجمی است و به خصوص در اطفال نیاز به بیهوشی عمومی دارد.

هرنیوگرافی در ۵۰٪ موارد قابل اعتماد می باشد. تزریق HCG برای تشخیص وجود یا عدم وجود هر دو بیضه به کار می آید. چنانچه در یک طرف بیضه وجود داشته باشد و در طرف مقابل وجود نداشته باشد، نتیجه تست، افزایش

⁶ Silber

⁷ Fowler-stephen's

⁸ Bloom

⁵ Human Chorionic gonadotropin

به طور کلی نتیجه موفق اور کیدوپکسی با لایپوسکوپ ۸۳٪ می باشد (۱۲). آتروفی بیضه در اور کیدوپکسی برای بیضه های داخل شکمی ۳۰٪ گزارش شده است (۳).

با توجه به مطالب ذکر شده می توان نتیجه گرفت که تفتیش جراحی کاتال اینگوینال برای بیضه های غیر قابل لمس روش قابل اعتمادی نیست و همان گونه که لاکهه^{۱۳} و همکارانش گفته اند این عمل نتیجه کاذب منفی فراوانی دارد مگر این که لایپوتومی کامل و معمولی صورت گیرد تا بتوان آن را همسنگ دقت لایپوسکوپی برای بیضه های غیر قابل لمس شمرد با این تفاوت که زمان بستری در بیمارستان و نقاوت در لایپوسکوپی بسیار کمتر از عمل جراحی باز می باشد (۱۴).

نتیجه گیری

لایپوسکوپی روش انتخابی برای تشخیص بیضه های غیر قابل لمس است.

۲- لایپوسکوپیک اور کیدکتمی راه انتخابی برای درمان تستیکولار فمینیزیشن^{۱۵} می باشد.

۳- اور کیدوپکسی یک مرحله ای و یا دو مرحله ای قابل انجام است که به عقیده برخی بهترین روش و به عقیده عده زیادی مشابه عمل جراحی باز می باشد.

بیضه را داخل اسکروتوم جای می دهن. بنابراین دو بیهوشی و دو هزینه عمل ضروری است و عوارض نیز افزونتر می شود (۸). اولین عمل یک مرحله ای اور کیدوپکسی با لایپوسکوپ را ژوردن^۹ در سال ۱۹۹۲ انجام داد (۹).

عوارض لایپوسکوپی در بیضه های پایین نیامده بستگی به نوع لایپوسکوپی (تشخیصی و یا درمانی) و نیز استفاده از روش کورکورانه ورس^{۱۰} یا روش مستقیم هاسن^{۱۱} برای ورود اولین تروکار دارد. در یک گزارش در ۱۰۳ بیمار که تروکار گذاشته شد ۳ عارضه مربوط به سوزن ورس بود (۱۰). در گزارش دیگری، کاپ کوت^{۱۲} و همکارانش از ۴۸ مورد لایپوسکوپی تشخیصی، عوارض را به شرح زیر اعلام کردند: (۱۱).

تعداد بیماران	نوع کار	عارض ضعیف	عارض متوسط	عارض شدید
۳۴	لایپوسکوپی تشخیصی	.	.	۱
۸	اور کیدکتمی با لایپوسکوپ	۱	۰	.
۶	اور کیدوپکسی با لایپوسکوپ	۰	۱	.

در بیماران مطالعه حاضر خوشبختانه عارضه ورود تروکار وجود نداشت ولی در یک مورد در حین عمل به دلیل خالی شدن گاز داخل شکم و بهم خوردن دید لایپوسکوپ سوراخ شدن شریان ایلیاک بروز کرد که خوشبختانه در حین عمل باز و استاندارد اور کیدوپکسی، آسیب شریان ترمیم شد و بیمار هم تا یک ماه بعد پیگیری شد و مشکلی نداشت.

از عوارض مهم اورولوژیک، آتروفی بیضه یا استقرار ناجای آن می باشد که در روشهای مختلف اور کیدوپکسی با لایپوسکوپ، آتروفی بیضه بین ۲۲/۲-۲۲/۲٪ و استقرار ناجای نیز بین ۷/۴-۶/۷٪ گزارش شده است (۴).

⁹ Jordan

¹⁰ Veres

¹¹ Hasson

¹² Coptcoat

¹³ Lakhoo

¹⁴ Testicular Feminization

References:

- 1- Pintus C, Coppola R, Talamo M, Ciletti S, Riccioni ME, Perrelli L, Picciocchi A. Laparoscopic approach for nonpalpable abdominal testis. *Surgical Laparoscopy Endoscopy* 1997; 7(2): 156-156. (Medline)
- 2- Brown RA, Millar AJ, Jee LD, Cywes S. The value of laparoscopy for impalpable testes. *S Afr J Surg* 1997 May; 35(2):70-3.
- 3- Gerald H, Jordan, MD. Laparoscopic management of the undescended testicle. *Advanced Urology Laparoscopy. Urologic clinics of north America.* 2001 Feb; 28 (1): 23-29.
- 4- Docimo SG, Peters CA. Pediatric Endourology and Laparoscopy. In: Walsh P, et al (eds). *Campbell's Urology.* Philadelphia; WB Saunders; 2002. 2564 – 92.
- 5- شمسا علی، عدم نزول یقه، چاپ اول، مشهد، انتشارات دانشگاه علوم پزشکی، ۱۳۷۵.
- 6- Al-Shareef ZH, Al-Shlash S, Koneru SR, Towu E, Al-Dhohayan A, Al-Brekett K. Laparoscopic orchidopexy: one-stage alternative for non-palpable testes. *Ann R Coll Surg Engl* 1996 Mar; 78(2): 115-8.
- 7- Silber S, Kelly J. Successful autotransplantation of an intraabdominal testis to the scrotum by Microvascular technique. *J Urol* 1976; 115: 452 - 454.
- 8- Bloom DA, Ayers JWT, MacGuire EJ. The role of laparoscopy in the managed of nephrectomy testes. *J Urol* 1988; 94:465-70.
- 9- Jordan GH, Laparoscopy in children; In: Hemal A, (ed), *Laparoscopic Urologic surgery*, NewDelhi; B.I. Churchill Livingstone, 2000; 253-265.
- 10- Poenaru D, Homsy YL, Peloquin F, Andze GO. The value of laparoscopy in the diagnosis and treatment of non-palpable testicular cryptorchism. *Prog Urol* 1994 Apr; 4(2):206-13.
- 11- Coptcoat MJ, Coker C, Mulvin DM. Laparoscopy in Urology. In: Hemal A, (ed), *Laparoscopic Urologic surgery*. NewDelhi: BI Churchill Livingstone, 2000; 309 – 22.
- 12- Topuzlu Tekant G, Emir H, Eroglu E, Akman M, Buyukunal C, Danismend N, Soylet Y. Experience with laparoscopy in nonpalpable testis. *Eur J Pediatr Surg* 2001 Jun; 11(3):177-81.
- 13- Lakhoo K, Thomas DFM, Najmaldin AS. Is inguinal exploration for the impalpable testis an outdated operation? *Br J Urol* 1996; 77(3): 452-4.